

považovati, pročež nelze sdíleti právní názor odvolacího soudu, že nepostačují listiny k tomuto cíli žalující stranou již v žalobě předložené. Poněvadž dále nelze pochybovati, že listinný doklad může býti podán listinou, pocházející od žalobkyně a podepsanou žalovaným, jak tomu je podle zjištění i v tomto případě, byl soud prvního stupně ku projednání této rozepře podle §u 104 j. n. příslušným, proto bylo důvodnému rekursu vyhověti.

Čís. 4594.

Pro dohodu o příslušnosti jest lhostejno, zda ten, kdo se příslušnosti podrobil, bydlí na Slovensku, či zda jest dokonce cizincem.

Platnost a závaznost podrobení se tuzemskému soudu (soudu v zemích historických) jest posuzovati jediné s hlediska tuzemského práva (práva platného v zemích historických).

(Rozh. ze dne 27. ledna 1925, R I 61/25.)

K odůvodnění místní příslušnosti okresního soudu v Kutné Hoře dle §u 104 j. n. uvedla žalující strana, že žalovaný podepsal v Bratislavě objednávací lístky, obsahující doložku »splatno a žalovatelné« v Hoře Kutné. První soud, ačkoliv zjistil, že zmíněné skutkové tvrzení strany žalující se zakládá na pravdě, vyhověl námitce místní nepřislušnosti jednak z toho důvodu, že jeden objednávací lístek nebyl stranou žalující podepsán, důsledkem čehož prý nedošlo v tomto případě k úmluvě stran o příslušnosti soudu, jednak proto, že úmluva o prorogaci uzavřená v Bratislavě neodpovídá předpisu §u 317 uherského c. ř. s. **R e k u r s n í s o u d** zamítl námitku místní nepřislušnosti. **D ů v o d y:** Názoru prvního soudu nelze přisvědčiti. Listinný doklad o úmluvě prorogační může býti podán listinou pocházející od žalobce a podepsanou toliko žalovaným, poněvadž zákon v §u 104 j. n. nevyžaduje písemnou, nýbrž toliko výslovnou úmluvu, která také již v žalobě byla listinou prokázána; neboť z objednávacího lístku je patrné, že obě strany se dohodly o příslušnosti soudu. Úmluva o prorogaci není podle názoru rekursního soudu vyloučena ani ustanovením §u 317 uher. c. ř. s. Žalovaný není cizincem, nýbrž jest československé státní příslušnosti; nelze proto nahlédnouti, proč by nemohl se podrobiti pravomoci tuzemského soudu mimo obvod soudu jeho bydliště. Ustanovuje-li zákon ze dne 1. dubna 1921 čís. 161 sb. z. a n. k odst. X. uvoz. zákona k jurisdikční normě, že tuzemskem ve smyslu civilního soudního řádu jest území Československé republiky, ve kterém tento zákon platí, jest přes to, že jest v oblasti republiky dvojí procesní právo a každé výlučně účinkuje v určité části jinak jednotného a nedílného státního celku (§ 3 ústav. listiny), míti za to, že používání předpisů procesního práva jedné oblasti vůči oblasti druhé stejně jako vůči cizině vedlo by ke zcela nemožným důsledkům, že právě jednotnost státního území musí vésti k tomu, že bude upustiti od výlučnosti toho kterého práva a připustiti širší měrou než vůči cizině účinnost jednoho práva v území práva druhého, a že tomu bude zajisté i ohledně nedostatku formy při ujednání prorogačním. Z uvedených důvodů má soud rekursní za to, že nedostávající se forma prohlášení žalovaného, jak ji

vyžaduje procesní právo uherské, nemůže býti na závalu platnosti pro-
rogačního ujednání a proto, vycházejí z odlišného hlediska, rozhodl
o stížnosti, jak se stalo.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Vývody dovolacího rekursu nebylo vyvráceno správně, věci i zákonu
vyhovující odůvodnění rekursního usnesení, jež dovolací soud sdílí. Stě-
žovatelovo mínění, že se žalobkyně ani neodvažuje tvrditi, že strany uči-
nily úmluvu o splatnosti a žalovatelnosti kupní ceny v Kutné Hoře, vy-
vráceno je ve stížnosti citovaným doslovem žalobním, podle kterého
stěžovatel podepsal objednávací lístek se zmíněnou doložkou, což postačí
ku založení sudiště podle Šu 104 j. n. Také nelze schváliti stěžovatelovo
mínění, že když on jako Bratislavský obyvatel nebyl povinen podle tam
platného práva prohlížeti objednávací lístek s řečenou, pouze drobným
tiskem vytisknutou doložkou, takže ani mlčky nemohl učiniti podepsáním
objednacího lístku úmluvu podle Šu 104 j. n., zvláště, když ani nečetl
této doložky a dále, že když měl činiti pouze s Bratislavskou filiálkou
žalující záložny, že pro něho způsobem shora uvedeným nemohla vzejíti
platná, jej s hlediska Šu 104 j. n. vížící úmluva. Rozhodujícím jest, že se
stěžovatel podpisem objednacího lístku se shora uvedenou doložkou po-
drobil sudišti soudu Kutnohorského, tedy místa, kde předpisy uherského
práva neplatí. Byť i stěžovatel bydlil v území, kde platí předpisy uher-
ského práva, nemůže býti považován za cizozemce, ale i kdyby byl cizo-
zemcem, podle právního řádu v tomto státě platného by to nebylo na
překážku, by podle Šu 104 j. n. neuzavřel závaznou smlouvu, že se po-
drobuje sudišti některého soudu v tuzemsku, u něhož předpisy, v místě
jeho pobytu platné, neplatí, vždyť nejen Bratislavští obyvatelé, nýbrž
dokonce i cizinci v cizině bydlící mohou míti rozumný zájem, by spor
byl projednáván zdejšími soudy. Při výkladu zákona ohledně těchto
otázek jest míti na zřeteli podle Šu 6 obč. zák., že zákon dává stranám na
vůli, by se podrobily soudu podle jejich přesvědčení pro projednání
určité rozepře nejprůhodnějšímu, když tedy v předpisu Šu 104 j. n. není
činěn rozdíl mezi státními příslušníky, bydlícími v místech, kde platí
zdejší, a v místech, kde platí uherský civilní řád soudní, jakož i ty které
předpisy jurisdikční, ba když nečiní rozdílu ani mezi tuzemci a cizo-
zemci, jest uznati, že se stěžovatel mohl platně a závazně podrobiti soudu
v Kutné Hoře a jest otázku platnosti a závaznosti tohoto jeho podrobení
se tuzemskému soudu posuzovati jediné s hlediska t u z e m s k é h o
p r á v a.

Čís. 4595.

Byl-li exekuční návrh učiněn ve lhůtě Šu 575, odstavec třetí c. ř. s.,
není třeba, by návrh na pokračování v exekuci byl vznesen ve čtrnácti
dnech po ukončení doby, na niž byl povolen odklad exekuce výklizením.
Pokračovati v exekuci odložené lze jen k návrhu.